

חקן בארץ אוכמניות

ציריחים אלסה בסטוב
סיפור קרלסטן ברנדט.

**לפי מהדורה משנת
1904**

Händchen im Blaubeerenwald

עם שני סלים בידיים יצא חנן
לחורשה. כאן הוא רצה לאסוף
אוכמניות ודמדמניות כדי
להביאן לאמא ליום הולדת.
איזו מתנה יפה תיהיה זו מהבן
האוהב!
אך איך אפשר למצוא את
הפרי?

הוא חיפש כאן וחיפש שם אך לא ראה אפילו גרגיר אחד. הוא
התיישב מיואש על גדם עץ והתייפח מרות.
אך פתאום ליד רגליו הופיע גמד קטן.
"חן, אל תהיה עצוב. הבט, אני מלך ארץ אוכמניות. אבא של נערי
אוכמניות.
בוא איתי, תן לי יד. נלך מיד לארצי היפה ושם נמצא את הפרי."

התפעל חנן. פתאום הכל גדל.
העשבים כמו עצים, אזוב כמו שיחים.
וכמה גדולים הם כל הפרחים.
את הסלים שלו חטפו שני סנאים, שמו
אותם על גביהם ונעלמו בחורשה.

מלא התפעלות הלך חנן יד
ביד עם הגמד לארץ הפלאים.
הנה עכביש ענק פורס קורים
כמו רשת דייגים. הנה
השרכים מתנעים כמו דקלים
ברוח. כמה מוזר מרגיש
פתאום הילד.

הם הגיעו לחורשת ועל
העצים פירות כחולים גדולים.
הגמד הזמין אותו להתכבד
באוכמניות אך חנן לא האמין.
אוכמניות גדולות כמו תפוחים
כחולים? איך קרה הדבר
הזה?

והנה בית בין העצים, ולפניו עומדים נערים יחפים והגמד אומר "אלה
הבחורים שלי." הנערים מברכים את האורח אך הגמד אומר "עכשיו
בנים לעבודה. טפסו על העצים ותתחילו בקטיף! תמלאו בפרי את
הסל!"

כמו רוח התנפלו הנערים על
העצים. אחדים קוטפים ומנערים
את הפרי. אחרים אוספים אותם
מהדשא וממלאים את הסל.
וכשהסל מלא הם קוראים: "הי חן,
בוא איתנו, אנחנו נפליג בים. הרוח
כבר מנפחת את המפרש."

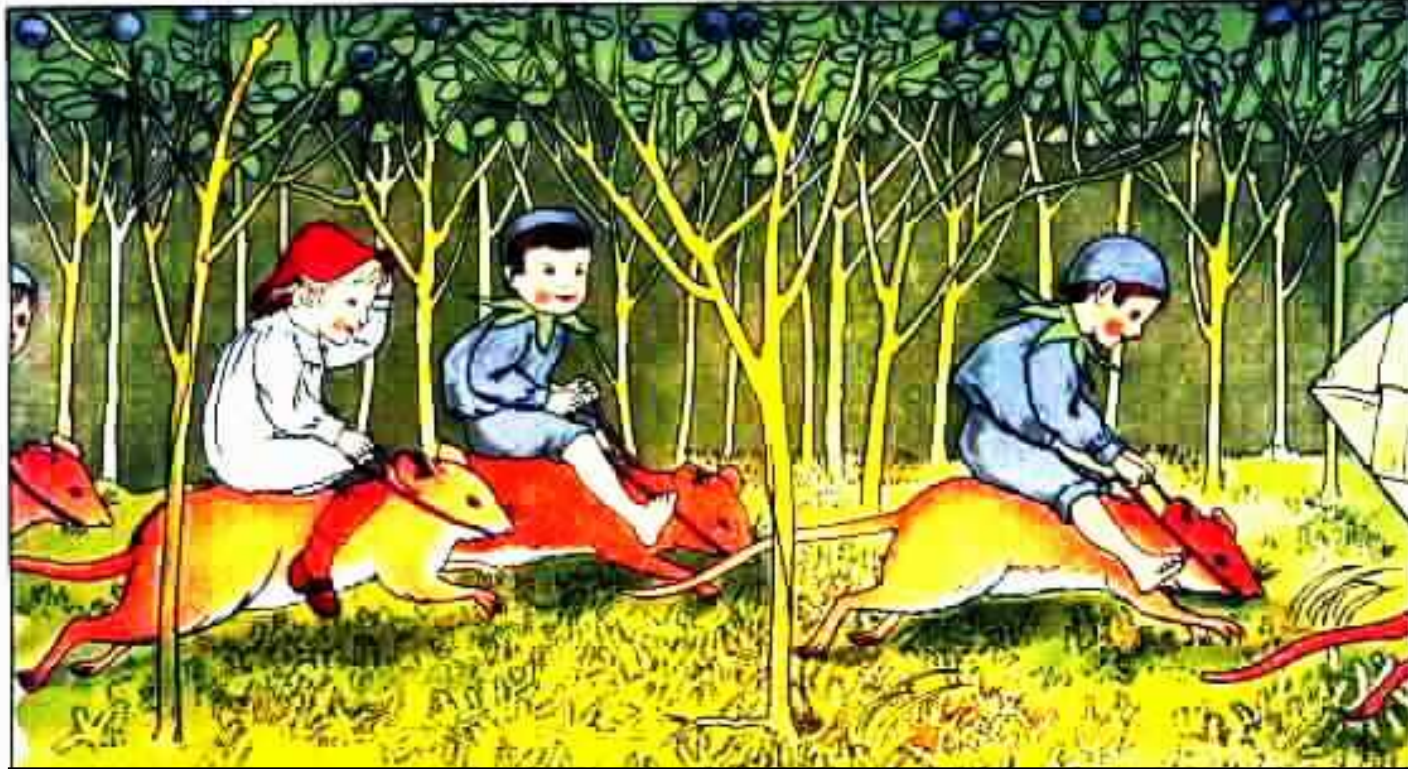

מקליפת עץ עשויה הסירה ומעלה גדול המפרש. חנן מחזיק בהגה ומשתומם: "איזה פלא, איזה הפלגה נהדרת!"
אר פתאום הוא נזכר: "איפה אפשר למצוא דמדמניות?"

אנא עזרו לי למצוא אותם!"
"אם כך, נביא אותך לנערות הדמדמניות. תוכל למצוא שם פרי, כמה שרק תרצה."

"בוא נעלה על העכברים שלנו ונרכב עליהם במהירות."
וכך הם רוכבים לקצב ארץ האוכמניות. העכברים רצים מהר וכבר
יוצאים מהיער, ושם עומדת בקתה יפה. שם ירדו והתקרבו לבקתה.

בבקתה גרה מלכת דמדמניות עם חמשת הבנות שלה. הן אוספות
את הגרגירים ואמא מבשלת אותן בדבש למרקחת דמדמניות

מיומך

כשמלכת הדמדמניות ראתה את חנן עם בני האוכמניות, קראה
מיד לבנותיה להתחיל להוריד פרי מהשיחים. הן עשו זאת בלי
שהיות ובלי להתעצל.

וכשסיימו את העבודה, הגיע
זמן להשתעשע. חנן התיישב
על נדנדה מקורי העכביש
והילדים התחילו לנדנד אותו.

ועכשיו הגיע זמן לחזור. בעגלה רתומה לשני עכברים, דהרו חזרה
לארץ האוכמניות. הבנים מאוד ביקשו שחנן ילון אצלם ויישאר איתם
עוד יום. אבל הגמד, מלך האוכמניות קבע: "אסור, כי אחרת אמא
של חנן תדאג מאוד."

אבל בינתיים התברר שמלכת הדמדמניות גמרה להכין את
המרקחת. כל הילדים התיישבו במעגל והתחילו לזלול את גם
את המרקחת וגם את האוכמניות שלא נכנסו לסלים.

הילדים נפרדו בלבביות מחנן
ופתאום נעלמו כולם. חנן לא
האמיין: לא ראה את בקתת
האוכמניות ולא את הגמד ולא
את בנות הדמדמניות.
האם זה היה חלום?
אבל לא. הוא ישב עוד על גדם
העץ, אבל לרגליו עמדו שני
סלים – אחד מלא אוכמניות,
שני עם דמדמניות.

הוא שפשף את
עיניו. אז היה זה
באמת?
קם, תפס את הסלים
ורץ מהר הביתה.

למחרת כשחנן התעורר, הוא הכין לאמא ברכה יפה. אחותו עזרה לו לכתוב. הוא הביא אותה לאמא ביחד עם שני סלי הפירות. אמא הודתה לו ושמחה מאוד!